

ת"פ 2537/08/16 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד עבד אבו סביח

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 2537-08-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' אבו סביח

בפני כבוד השופטת רבקה גלט
משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

המאשימה

נגד

עבד אבו סביח

הנאשם

גזר דין

הנאשם, כבן 24, הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות של הסעת שישה או יותר שוהים שלא כדין, לפי סעיף 12א(ג)(א1)(ב) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, הפרעה לשוטר, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ונהיגה בפסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961.

תמצית העובדות היא כי ביום 30.07.16 אסף הנאשם ממחסום דהריה או סמוך לו, תשעה תושבי האזור אשר אין בידיהם אישורי שהייה בישראל. הנאשם הסיעם לעבר מרכז הארץ, כשהוא פסול מלנהוג, ולאחר שסוכם כי ישלמו לו סך של 100 ₪ כל אחד. בשעה 19:25 לערך, בקרבת מחלף לטרון, הבחינו מתנדבי משטרה כי הרכב שקוע מהרגיל, התקרבו אל הרכב וכרזו לנאשם לעצור בצד הדרך, תוך שימוש בסירנות. הנאשם התעלם מהוראותיהם, והמשיך בנסיעה, עד שעצר בקרבת מחלף נתב"ג על כביש 1 לכיוון מערב. אז הבחינו המתנדבים ושוטרים שמילאו תפקידם באותה עת, כי ברכב ישובים התושבים הזרים כשחלקם על מושבי הרכב, וחלקם ישובים על רצפת הרכב.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצר עד תום ההליכים, אך ביום 7.8.16 שוחרר הנאשם בתנאי מעצר בית מלא בפיקוח הוריו. הנאשם שהה במעצר הבית ללא הקלות כלשהן, עד יום 24.05.17, אז הוסכם כי יוקלו תנאי השחרור כך שיוכל לצאת מביתו לשעות התאווורות בפיקוח.

בין הצדדים לא גובש הסדר טיעון. הנאשם עתר למתן תסקיר שירות מבחן, וחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

תסקיר שירות המבחן:

התסקיר מתאר את הנאשם, כצעיר ללא רקע פלילי, המתגורר בבית הוריו בשגב שלום, בן למשפחה בת 13 נפשות. הנאשם עבד כשבע שנים בקייטרינג עד שפוטר, ולאחר מכן בוצעו העבירות.

שרות המבחן התרשם כי הנאשם בעל גישה המחויבת לחוק וחש בושה וכעס עצמיים בשל העבירות. הנאשם מקבל אחריות על ביצוע העבירות, והסביר כי פעל מבלי להבין את השלכת מעשיו, באופן חד פעמי. לעניין הפסילה טען כי לא ידע אודותיה. כמו כן, ביטא חרטה וחשש מתגובת בני משפחתו כלפי התנהגותו שהפרה את הערכים עליהם גדל. ההתרשמות היא כי מעורבות בעבירות אינה מאפיינת את הנאשם, והיא חריגה עבורו, והוא בעל מערכת ערכים תקינה, ותפיסת עולם נורמטיבית. לאור האמור לעיל, המליץ שירות המבחן על ענישה בדרך של עבודות שירות, לצד עונש מותנה שיהווה מסר מרתיע מפני ביצוע עבירות דומות.

חוות דעת הממונה:

על פי חוות דעת הממונה מיום 19.04.17, נמצא הנאשם מתאים לעבודות שירות

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש:

ב"כ התביעה טענה לחומרת העבירה, בייחוד לנוכח אי יציבותו של המצב הביטחוני. ב"כ התביעה זקפה לזכותו של הנאשם את גילו הצעיר, והיעדר עברו הפלילי. עוד לקחה בחשבון את ההודיה במעשה, החיסכון בזמן שיפוטי, וכן התסקיר החיובי הממליץ בסופו של יום על מאסר בדרך של עבודות שירות. על אף זאת, טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 8-24 חודשי מאסר, ובעניינו יש להטיל על הנאשם עונש במסגרת המתחם. בנוסף, עתרה התביעה להטלת קנס, פסילה בפועל ועל תנאי. התביעה הפנתה לרע"פ 323/17 לתמיכה בטענותיה.

ב"כ הנאשם טען כי המתחם שהציבה התביעה מחמיר עם הנאשם, והדרישה למאסר מאחורי סורג ובריח אינה סבירה. נטען כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, והוא נעדר עבר פלילי, למעט עבר תעבורתי מזערי, ובכך יש נסיבות לקולא. עוד נטען כי יש לתת משקל ראוי לנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שתוארו בתסקיר, יש להתייחס להתנהגותו הנורמטיבית, עבודתו הרצופה משך 7 שנים לפני ביצוע העבירה, ולבושה שהוא חש ביחס למעשים שאינם מאפיינים את התנהלותו וחינוכו. עתירת הנאשם היא לכך שבית המשפט יאמץ את המלצת שירות המבחן לעבודות שירות, בייחוד לאחר שהנאשם שהה במעצר בית מלא, כמעט שנה.

הנאשם אמר בדברו האחרון: "אני צריך לעבוד ולא חוזר לטעות הזו. אני צריך להיות בן אדם טוב עם אנשים טובים. אני צריך להתפרנס להתחתן להביא ילדים ולהקים משפחה ולהיות בן אדם טוב. אני מודה בטעות".

מתחם העונש ההולם

בעניין העבירה של הסעה שלא כדין-

אין צורך להכביר מילים אודות חשיבות האכיפה של עבירות לפי חוק הכניסה לישראל.

סקירה של מדיניות הענישה מעלה כי בגין העבירות שבפנינו נהגים בתי המשפט להטיל עונשי מאסר:

עמוד 2

בע"פ 2789/13 מדינת ישראל נ' חמדי (4.8.13) החמיר ביהמ"ש העליון את עונשו של נאשם אשר הורשע בעבירות של הסעה שלא כדין של 25 שוהים בלתי חוקים, וסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 5 ל-15 חודשי מאסר, והוטלו 20 חודשי מאסר.

בעפ"ג 2721-09-14 מריסי נ' מד"י (7.12.14), הוקל עונשו של נאשם שהורשע בהסעת 11 שב"חים תמורת שכר, וכן בנהיגה פוחזת. בבית משפט קמא הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל. ואולם, בערכאת הערעור ניתן משקל להיות הנאשם חולה סיעודי, והופחת העונש ל-6 חודשי מאסר בפועל.

בעפ"ג 16815-05-15 אבו ליל נ' מד"י (30.6.15) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בהסעתם של 13 שב"חים, תמורת שכר, ברכב שניתן להסיע בו עד 8 נוסעים. בבית משפט קמא הוטלו 7 חודשי מאסר בפועל. בערעור אושר מתחם הנע בין 5 חודשי מאסר שלא על דרך עבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר.

בעפ"ג 17636-04-14 דוויק נ' מ"י (18.9.14), הופחת עונשו של נאשם, בן 24 נעדר עבר פלילי, אשר הורשע בהסעת 20 שב"חים ברכב שמיועד לשמונה אנשים, תמורת שכר, והוא נידון ל-7 חודשי מאסר (במקום 10). נקבע מתחם הנע בין 3 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ל-18 חודשי מאסר.

בעפ"ג (י-ם) 56821-03-15 טלאקה נ' מד"י (24.8.15), אישר בימ"ש המחוזי את המתחם שנקבע בבית משפט קמא, בעניין הסעה של 11 שוהים שלא כדין, וכן הפרעה לשוטר, הנע בין 6 ל-14 חודשי מאסר.

בע"פ (מח' נצ) 4025-04-16 אוסאמה נ' מ"י (18.9.14) אושר מתחם הנע בין 4 ל-14 חודשי מאסר בפועל. בימ"ש קמא התחשב במספר הרב של שב"חים שהסיע המערער (17) לשם בצע כסף, ותוך הפרעה לשוטרים ובריחה מהמקום.

בת.פ 41171-07-12 מד"י נ' חאלאק (9.1.14), הורשע הנאשם בהסעה של 20 שוהים שלא כדין, וכן עבירות תעבורה, ועבירות כלפי שוטרים. הנאשם לא ציית לכריזת השוטרים לעצור עד אשר חסמו אותו. הנאשם צעיר כבן 20, ובעברו 2 הרשעות תעבורה בלבד. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר, והטיל 6 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (י-ם) 5449/07 מד"י נ' גרבווע (18.10.09), הורשע נאשם על-פי הודאתו, בעבירות של הסעת 8 שוהים בלתי חוקיים, תוך נהיגה בפסילה וללא ביטוח, וכאשר הבחין במחסום משטרה, נמלט מן המקום ברכב, ובוצע מרדף רגלי. הוטלו 5 חודשי מאסר בפועל.

בת.פ 56991-06-14 מד"י נ' אבו רמילה (29.6.15), הורשע הנאשם בהסעה של 16 שוהים שלא כדין, וכן צירף תיק אחר. לנאשם היו הרשעות קודמות. בית המשפט הטיל עליו בגין העבירה של הסעה 6 חודשי מאסר.

עם זאת, במקרים לא מעטים ראו בתי המשפט לנכון לסיים עניינם של נאשמים בעבירות הנדונות, בעונשי מאסר בעבודות שירות:

בעפ"ג 50-09-14 חג'אג' נ' מדינת ישראל (2.11.14) דובר בנאשם שהורשע על פי הודאתו בהסעת 5 תושבי האזור, ברכב שהורד מהכביש הנושא לוחיות זיהוי מזויפות, בנהיגה בפזיזות תוך מעבר צומת באור אדום, נסיעה בשוליים ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בגרימת תאונה ובהפרת הוראה חוקית. הוטלו 6 חודשי

מאסר בעבודות שירות. ביהמ"ש התחשב בעברו הנקי של הנאשם, ושהייתו במעצר בית מלא כשנה תמימה עובר לגזר-הדין.

בעפ"ג (י-ם) 19255-06-14 מד"י נ' גודאת (11.3.15)) דובר בנאשם כבן 23 שהסיע 10 תושבי האזור. הנוסעים לא היו חגורים, ומספרם עלה על המספר המותר. בית המשפט דחה אתן ערעור המדינה על קולת העונש, ואישר את גזר הדין בו הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. זאת, בין היתר נוכח העובדה שהנאשם היה נתון ב"מעצר בית מלא" במשך כשבעה חודשים.

בת.פ 20059-09-13 מד"י נ' נאצר (9.4.14), הורשע הנאשם בהסעה של 15 שב"חים, בשכר, וכן הסעה מעל למותר. לנאשם הרשעות קודמות. הוטלו 6 חודשי עבודות שירות.

בת"פ (י-ם) 56533-01-13 מד"י נ' תורעאני (12.3.14), הורשע נאשם בהתאם להודאתו בשתי עבירות של הסעת שב"ח, נהיגה בקלות ראש, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, ומעבר בצומת עם רכב בניגוד להוראת אור אדום. הנאשם נידון ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בת"פ (רמ') 10512-02-14 מד"י נ' עלי (24.11.14), הורשע נאשם בהסעת שב"ח ובהפרעה לשוטר. הנאשם הסיע 7 שב"חים באוטובוס, ולא נשמע לשוטרים שכרזו לו לעצור. הנאשם צעיר, ללא עבר פלילי. הוטלו 6 חודשי עבודות שירות.

בת"פ (פ"ת) 15590-11-12 מד"י נ' עמר (10.7.13) הורשע נאשם לפי הודאתו, בביצוע עבירות של הסעה שלא כדין של 7 שב"חים וכן נהיגה בזמן פסילה, נהיגה פיזזה ופרועה נגד כיוון התנועה תוך התעלמות מכריזות השוטרים עד שהתנגש בעמוד תאורה. הנאשם נידון ל-6 חודשי עבודות שירות.

בעפ"ג (מרכז) 35429-10-11 סמארה נ' מד"י (19.2.12) דובר בנאשם שהסיע 6 תושבי אזור, שהוחבאו בתא המטען, ובהפרעה לשוטר. אור העונש שהוטל בבית המשפט קמא- 5 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ברע"פ 2742/13 עיסא נ' מד"י (28.4.13) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בהסעה של 14 שוהים שלא כדין, בתמורה לתשלום. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שבין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל. לבסוף, נגזר דינו של הנאשם ל- 6 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים, תוך שבימ"ש השלום נתן דעתו לכך שניתן היה לשקול בחיוב עבודות שירות אלמלא עברו הפלילי המכביד של הנאשם בעבירות אלימות מהשנים האחרונות.

בת"פ(מח' י-ם) 25099-04-12 מד"י נ' מטיר (15.07.14), הורשע צעיר בן 22, ללא עבר פלילי בעבירות הסעה שלא כדין, 3 עבירות של נהיגה בזמן פסילה, והפרעה לשוטר. נקבע מתחם של 3 חודשים עד 12 חודשי מאסר. ביהמ"ש התחשב במעצר הבית הממושך שבו שהה הנאשם, לכן הוטל מאסר החופף את ימי מעצרו, ומאסר על תנאי.

בעניין העבירה של נהיגה בפסילה-

עיון במאגרי הפסיקה מעלה כי לא פעם אישר בית המשפט העליון הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות ממושכות, בעיקר כאשר מדובר בבעלי עבר פלילי ותעבורתי מכביד (רע"פ 5638/13 נכפולגר נ' מד"י (15.1.2014); רע"פ 321/14 סלאמה נ' מד"י (26.01.2014); רע"פ 1569/14 קרן פז נ' מד"י (6.3.2014)). לעומת זאת, נקבע כי אין הערכאה הדיונית מחויבת להטיל מאסר על כל מי שהורשע בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, חרף החומרה הרבה

הנלוות למעשה זה (רע"פ 6115/06 מוראד אבו לבן נ' מד"י (8.5.07), וכן נקבע כי בנסיבות מקלות, בהן הנאשם אינו בעל עבר פלילי מכביד במיוחד, ניתן אף להסתפק בהארכת מאסר על תנאי שהיה תלוי נגדו בגין עבירה זו (עפ"ת (חי') 26451-11-15 מרגוליס נ' מד"י (21.12.15). לא פעם הסתפק בית המשפט אף בהפעלת מאסר על תנאי בעבודות שרות בלבד (רע"פ 5354/16 אדרי נ' מד"י (5.7.16).

בעניין העבירה של הפרעה לשוטר-

אין ספק כי האינטרס החברתי המוגן בעבירה הוא שמירת הסדר ומניעת כל הפרעה והכשלה של כוחות אכיפת החוק. עם זאת, מעטים ונדירים המקרים בהם הוטלו בגין עבירה זו כשלעצמה, עונשי מאסר.

בעניינו, הנאשם הורשע בהסעת שב"חים בנסיבות מחמירות, בשכר, ובמעשיו פגע בערכים מוגנים של ריבונות המדינה, ועמידה על זכותה לפקח עלהנכנסים והיוצאים בשעריה. בנוסף, הנאשם המשיך בנסיעה למרות כריזת השוטרים, עד שעצר לבסוף, ובכך הפריע לעבודתם והקשה עליהם. עם זאת, יש לשים לב לכך שאין המדובר בהכשלה מן הרף הגבוה, ואף לא היתה כרוכה בהתנהגות פרועה או מסכנת חיים. משנעצר הנאשם נמצא כי נהג בפסילה.

לאור הנסיבות ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שרות, ועד 14 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם

הנאשם צעיר למדי, כבן 24 בלבד, ללא כל עבר פלילי. אמנם הנאשם הורשע מספר פעמים בעבירות תעבורה, אך גיליונו אינו מכביד כלל.

התסקיר מצייר את דמותו כצעיר נורמטיבי לחלוטין אשר זו לו מעידה חריגה לאורח חייו. נכתב כי כל חייו ערך הנאשם מאמץ לתפקד באופן תקין, ואף תרם באופן משמעותי לפרנסת משפחתו.

בעניין עבירת ההסעה, הנאשם הביע חרטה ובושה והסביר כי נקלע לסיטואציה על פי הצעה שקיבל מחברו, באופן חד פעמי. בעניין עבירת הנהיגה בפסילה, טען כי לא ידע על הפסילה. לאור התרשמות שרות המבחן מגישתו הנורמטיבית, אינני מוצאת טעם שלא לקבל את הסבריו.

האמור בתסקיר מוביל לדעתי למסקנה לפיה ניתן למלא אחר האינטרס הציבורי גם אם לא יוטל על הנאשם עונש של מאסר בפועל, ולמעלה מזה, אינטרס השיקום דורש להימנע מכך, שכן ברור כי הטלת מאסר מאחורי סורג ובריה עלולה להזיק להמשך התפתחותו התקינה, כצעיר נטול עבר פלילי.

מסקנתי האחרונה מתחזקת נוכח העובדה שהנאשם שהה במעצר בית מוחלט מיום 7.8.16 עד יום 24.5.17, אף ללא יציאות להתאווורות, ובכך "שילם מחיר" שאין להקל בו ראש. נימוק זה שימש שיקול משמעותי כפי שניתן לראות בסקירת הפסיקה לעיל.

מעבר לכך, העובדה שהנאשם לא הפר תנאי שחרורו ולא פנה מעולם בבקשה להקלות, מלמדת אף היא על

נורמטיביות גבוהה, ונטילת אחריות מצדו, כך שנראה שאין צורך בהרתעה מחמירה.

אשר על כן, והיות שמתחם העונש ההולם מאפשר זאת, החלטתי להסתפק בהטלת עונש של מאסר בעבודות שרות, וכן ענישה נלווית.

במאמר מוסגר אציין כי התביעה הפנתה לרע"פ 323/17 לתמיכה בטענתה לפיה המתחם ההולם אינו מאפשר עונש של עבודות שרות, אך לדעתי לא ניתן ללמוד כך. באותו עניין היו הנסיבות חמורות פי כמה מעניינו של הנאשם דן, שכן דובר במי שביצע עבירות זהות, שעה שכבר התנהל נגדו משפט בגין אירוע קודם, בו הסיע תושבי האזור, בעוד שבעניינו המדובר בנאשם ללא עבר פלילי.

סופו של דבר, אני גוזרת את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר בפועל אשר ירצו בעבודות שירות. הנאשם יתייצב אצל הממונה מחוז הדרום, ביום 03.07.17, לא יאוחר מהשעה 8.30 כשבדיו תעודת זהות ועותק מגזר הדין.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום כל אחת מן מהעבירות שבהן הורשע.
- ג. קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים ורצופים, החל מיום 1.10.17 ובכל 1 לחודש עוקב.
- ד. 6 חודשי פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה. הפסילה תחל עם הפקדת הרישיון כדין.
- ה. 8 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא, יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, או נהיגה תחת פסילה.

זכות ערעור

ניתן היום, י"ח סיוון תשע"ז, 12 יוני 2017, בהעדר הצדדים.